

каръ и да имъ е такава гнусна вѣрата — нали сж родени отъ Агаръ? Той е отредилъ какво ще станатъ. Имаше и въ тѣхъ добри хорица, ала — що е? единъ прави, десетина души теглятъ!..

XVI.

Слугата Иванъ дойде и обясни на господаря си, какъ днесъ е изплащалъ, и си отиде.

Наста една дълга пауза.

Слѣдъ туй, между баща и синъ се почна пакъ дълга прѣпирня.

— Днесъ, тате, получихме пари и въ банката внесохъ, проговори Бойковски.

— Какви пари?

— Платата, ... мѣсечината, ... ай л ж к ъ т ѣ !

— Жж, види се, остало е нѣщо да зимашъ отъ вехто.

— Не, не! ... Получихъ си платата за майи.

— Ами нали казвашъ, че си въ отпуска отъ 20—30 дена насамъ?

— Да, да! ... въ отпускъ!

— Ами какъ тѣй? не си работилъ, а ти плащатъ!...

— Разбира се, трѣбва да ми платятъ: имамъ право!

И Бойковски се невинно засмѣ.

— Какво право, синко? запита очудено старецътъ.

— Да, тате, на законно основание, трѣбва да получа цѣлата си плата! ... Законътъ ми я дава ...

— Цѣлата ли, кайшъ?

— Разбира се! ... цѣлата.

— Отдѣ се разбира, синко? Какъ тѣй? Цѣлъ мѣсець не си работилъ, и да си земешъ ай л ж к а напълно, силмѣ — и кой знае само колко ли пари! ... Пакъ гледамъ, слава Богу! здравъ си! ... Какъвъ е, тогава, тоя законъ?! ... Ами какво каза да ти дадатъ отпуската?

— Какво ще кажа? дадоха ми я и безъ да я искамъ, защото трѣбва да ми я дадатъ, свършено!

— Пакъ те гледамъ, ужъ си въ отпуска, а не си се запрѣлъ вжщи: цѣлъ день се скиташъ нагорѣ-надолъ изъ касабата, да те гледатъ всички, че се само разтакашъ празденъ.